

عنوان مقاله:

ایجاب و قبول قراردادهای الکترونیکی در حقوق ایران

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی آینده پژوهی، علوم انسانی و توسعه (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

سعید خردمندی - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه

صادق دقیقیان - دانشجوی دکتری حقوق خصوصی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه

خلاصه مقاله:

اظهار اراده در قراردادها بوسیله ایجاب و قبول صورت می گیرد. یکی از مهمترین تفاوت های قراردادهای الکترونیکی و سنتی این است که در قراردادهای الکترونیکی ممکن است طرفین هیچ شناختی از یکدیگر نداشته و یا حتی ممکن است یکی از طرفین قرارداد و یا هر دو آنها انسان نباشند و مبادله اطلاعات (ایجاب و قبول) توسط یک یا چند سامانه ی رایانه ای انجام بگیرد. حال این سیوال مطرح می شود که آیا چنین مبادله اطلاعاتی که بصورت غیرحضور و یا از طریق سامانه های الکترونیکی انجام می شود تحت عنوان ایجاب و قبول قرار می گیرد آیا چنین عملیاتی در حقوق ایران الزام آور خواهد بود به نظر میرسد بلحاظ شرایط خاص قراردادهای الکترونیکی تفاوتی اساسی میان اینگونه قرارداد با قراردادهای سنتی معمول باشد، اما اینگونه نیست و شرایط عمومی قرارداد بر اینگونه عقود نیز حاکم است. لذا تشکیل یک قرارداد الکترونیکی نیز مستلزم تلافی ایجاب و قبول الکترونیکی و با لحاظ شرایط فنی و حقوقی مقرر در قانون خواهد بود. نکته حایز اهمیت این است که وضعیت خاص فضای مجازی مبادله الکترونیکی داده ها باعث میگردد این ایجاب و قبول در برخی موارد تابع شرایط خاص باشد.

کلمات کلیدی:

ایجاب، قبول، قرارداد الکترونیکی، قانون تجارت الکترونیکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/581087>

